

Vélemények a véleményezésről

Diák a tanárról

A Bölcsészettudományi Kar KISZ-vezetősége 1979 tavaszán a kari tanács elé terjesztett egy, az oktató-nevelő és szakmai-tanulmányi munka kollektív (oktatói és hallgatói) véleményezésére vonatkozó javaslatot. Az elmúlt év tapasztalatai azt mutatták, hogy a kari tanács határozata nem vált gyakorlatiá, annak ellenére, hogy néhány tanszéken — a már mindig kialakult hagyományokat folytatva — megvalósult az oktatók és a hallgatók együttműködése az oktató- és nevelőmunka területén. A kari KISZ-vezetőség 1980. novemberére az Állami Ifjúsági Bizottság irányelveire támaszkodva új javaslatot dolgozott ki.

„A kölcsönös véleményezés módja”

1. Az oktatók a félév első előadásán, illetve szemináriumán ismertessék a stúdium alapvető célját, lezárásának módját s a követelményeket. Amennyiben az oktatót tárgy jellege engedi — a hallgatókkal való közös beszélgetés során — alakítsák ki a tematikát, illetve a feldolgozás módját.

2. A félév lezárásakor az oktatók a tanulócsoporthal együttesen értékeljék a szeminárium munkáját, s indokolják meg a hallgatók gyakorlati jegeit.

3. A vizsgák után az oktatók véleményüket — a vizsgatapasztalatokkal együtt — a félév értékelő tanszéki értekezleten beszélik meg az egyes évfolyamok tanszéki összekötőivel.

4. A tanszékvezetők gondoskodjanak arról, hogy az oktatók az érvényben levő kari tanácsi határozat szerint járjanak el. (A JATE BTK-n folyó oktató-nevelő és szakmai-tanulmányi munka véleményezése.)

A KISZ-szervezetek összegyűjtötték a félév elején a csoportok véleményét az egyes szemináriumokról, előadásokról (oktatóra, tantárgyra lebontva).

Hogy van-e értelme ennek az egésznek?

Hallgassuk meg a „véleményeket a véleményezésekről”. Először a diákokat:

— Vannak nagyon jó oktatók, akik a többszörös lehetőségét nyújtják annak, amit így, adminisztratív módon ellenőrizni lehet. Vannak „negatív véletemek” is, akikről — úgy gondolom — már lemondunk. Hogy helyesen tettük-e — ezt nem tudom.

Viszont van a „szürke közép-

mezőny”, akikre nem figyelünk, akiket minden értékelésnél kéthárom mondattal elintézzünk, mondván, hogy semmi különös nincs bennük. Pedig a mi reális célunk, ezeknek az embereknek a megnyerése lehet. Azoknak a megnyerése, akik nem felelnek meg teljesen elképzeléseinknek, de nem is zárkoznak el mereven a velünk való kontaktus elől. Rájuk figyeljünk, itt érhetünk el komoly eredményeket.”

— Annyire nem látjuk értelmét a véleményezésnek, hogy a csoportunk meg sem csinálta. Teljesen meddő dolog ez az egész, mert egy felnőtt ember tulajdonságain, módszerein nem lehet változtatni. Legfeljebb olyan eredményekre számíthatunk, hogy a jegyzetelítés, esetleg a vizsgaidőpontok megadása megváltozik. Nem hiszem, hogy ezután másképp lesznek a szemináriumok, előadások. Szerintem változást, csak valamilyen felülről jövő változással lehet elérni, nem így, a tömegszavazás módszerével.”

— Remélem, úgy jutnak el a véleményezések a tanárokhoz, ahogy megszülettek, és még az idősebb oktatók sem a támadást, hanem a jobbító szándékot látják benne. Tulajdonképpen ez is az egyetemi oktatás színvonal-emelesét szolgálja, de nem a vizsgakövetelmények egyoldalú szigorítását. Az oktatók is igyekezzenek többet átadni az egyetemi ifjúságnak, s így emelkedik a tudásszint. Az egész véleményezési rendszer céljának és legfőbb feladatának azt tartom, hogy emelje a tudásszintet.”

— Összintén megmondom, csoportunk néhány tanárról nem írt véleményt, mert félt a retorziótól...”

— Akkor van értelme a véleményezéseknek, ha az oktatók is komolyan veszik. Mi nagyon kevés jó véleményt írtunk, talán egy kivétel van. Ritkán jön össze az egyetemen, hogy valaki jó pedagógus és jó szakember is egyszerre. Azt tartom, hogy változás nem lesz, mert egyes tanszékvezetők — szerintem — nem veszik komolyan a kezdeményezést, hanem csak szükséges rosszként elfogadják.”

— Úgy tűnik, nem csekély a peszsimizmus. Az eddigi rossz tapasztalatok (?), a bizalmatlanság (?), a belenyugvás (?) lehet ennek oka. A félév végére dől csak el, hogy formalitásnak, eggyel több adminisztratív kötelezettségnek, újabb nyűgnek vették-e a véleményezési rendszert oktatóink, vagy nem.

MÓROCZ KÁROLY

Csontrepedés — ultrahanggal

Ha valaki ágyának esik valamilyen ok miatt, az élet nem áll meg, megy tovább a maga útján. Emiatt az illető sok dologról marad le, amit esetleg, egészségesen „meglovagolhatott” volna. A sportolónál ez sokszorozottan jelenekezik. Az okokat kutatva láthatjuk, hogy a sérülési lehetőségek milyen széles skálán mozognak. Különösen lehangoló, ha ezt az orvosi figyelmen kívül hagyás csak tovább fokozza. Ilyen „nem törődömség” okozta a SZEOL egyik középtávfutójának, Németh Ervin másodikéves biológia-testnevelés szakos főiskolai hallgatójának a sérülését is.

— Valójában hol kezdődött ez az orvosi melléfogás?

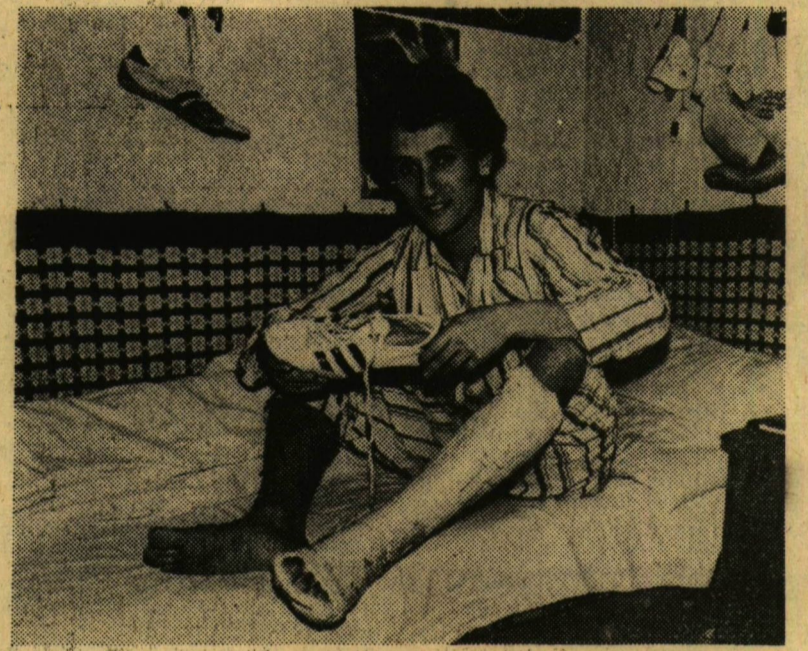
— Nyolc hónappal ezelőtt több edzésen éreztem, hogy a bokám nem a régi. Futás közben fájt, amit különösen akkor éreztem, ha betonpályán tréningeztem. A sportorvos megnézte a lábamat, s közölte a diagnózist: inhválygyulladás, amit ultrahanggal fogunk kezelni. A kezelés hatására azonban nem hogy javult volna a lábam, ellenkezőleg, romlott. Ez addig fajult, hogy az egyik edzésen eltörtött a bokám. A röntgenfelvételt — amit csak ekkor készítették — kimutatta, hogy csontritkulás okozta a törést.

— A szervezeted nem kapta meg a megfelelő mennyiségű kalciumot?

— Ez nem fordulhatott elő, hiszen a táplálkozásom az előírtnak megfelelő, és a csontom is csak az ultrahangos kezelés helyén volt ritka.

— Akkor tulajdonképpen mi okozta a törést?

— Minden valószínűség szerint a sportorvosban „félrekezeltek” a lábam, ami töréshez vezetett. Ha időben megtréningezték a bokámat, akkor ilyesmi nem fordulhatott volna elő. Utánanéztam a szakirodalomban és egyértelmű bizonyítékot láttam, hogy repedt csontoknál az ultrahangos kezelés csontritkulást okozhat.

Németh Ervin — gipsszel a lábán

(Fotó: Pataki Zoltán)

— Felépülésed után mennyire sikerült a régi formádat hozni?

— A törés előtt középtávon a főiskola második legjobb embere voltam, 400 m-en 51,2, 800 m-en 1,57-tel. Ezeket az eredményeket természetesen még nem tudtam újra elérni. Ez persze együtt járt azzal, hogy a tavaszi idényben nem kerültem be az utánpótlásba.

— Milyen edzési tematika szerint haladsz?

— Az edzőm — Halmos Emil — némi könnyítést engedett, így csak fokozatos terhelés mellett próbálom ledolgozni a hátrányomat. Így talán remélhetem, hogy az őszi idényre teljesül a vágyam, nevezetesen, hogy az utánpótlás kerettagja lehetek.

— A konkrét versenyterved kialakult már?

— A legközelebbi verseny amin részt vehetek a Spartakiád lesz, április végén, Szegeden. Jó eredményre nem számíthatok. Ez csak egy felmérés lesz számomra, amiből majd következtetni lehet arra, hogy hol és milyen változtatásra van szükség. A tulajdonképpen komoly verseny Egerben lesz, itt szervezik meg az Országos Főiskolás Bajnokságot. Ekkorra már remélem, kamatozni fog a sérülésem előtti és utáni munka. Ha nem csúszik közbe hiba, szeretném a két évvel ezelőtti eredményemet javítani. Az akkori főiskolás versenyen ötödik lettem, amit ha sikerül most megdöntönnöm, akkor elégedett lehetek magammal. Addig természetesen még nagyon sok a tennivalóm.

KÖKÉNY ISTVÁN

Környezetünkért

A KISZ 1980 óta környezeti kultúránk fejlesztésére országos akciót szervez „Fiatalok a tiszta, kulturált környezetünkért” címmel. Ez az idén másodikszor meghirdetett akció egész évre feladatokat ad a KISZ-szervezeteknek, s emellett arra hívja fel őket, hogy vegyenek részt április hónapban az ifjúsági szövetség által meghirdetett tavaszi kampánymunkában is. Ez idő alatt a lakóhelyek, közterületek, munkahelyek, tanintézetek rendjének tisztaságának megteremtése érdekében vállalhatnak és végezhetnek munkát a KISZ-tagok.

Környezeti kultúránk fejlesztésében tartós eredményt csak a különböző korosztályok, köztük a fiatalok szemléletének megváltozása hozhat. Nagy mértékben elősegítheti ezt a szemléletváltást a folyamatosan végzett társadalmi munka. A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség erre az évre is ezért hirdette meg a környezetünk szebbé tételére felhívó akcióját. Számos és fontos feladat megoldását javasolják a fiataloknak, a KISZ-szervezetekre bízva, hogy településükön a legsürgősebbeket válasszák ki és oldják meg.

Részt vehetnek a KISZ-szervezetek — az egyetemisták és a főiskolások is! — pl. közterületek parkok tisztaságának megteremtésében, fásításában, parkosításában. Sok alapszervezetnek adhat munkát gyermekintézmények óvodák, bölcsődék kulturált környezetének kialakítása, szépítése,

továbbá a lakókörnyezet gondozása, rászoruló idős emberek házatájának szebbé tételére. Vállalni lehet munkaszorgalmi emlékekről környezetének gondozását, idekér napközi otthonainak felújítását, szociális otthonok, egészségügyi és kulturális intézmények tavaszi nagytakarítási és karbantartási munkáit. Sőt, közvetlen környezetünk (kollégiumok, egyetemi épületek és környékük) tisztábbá tételét is.

A környezetszépítő, gondozó munkákat tavaly is az állami és társadalmi szervekkel együttműködve szervezték a KISZ-szervezetek. Idén a munka hatékonyságának fokozása érdekében az együttműködést szorosabbra kell fűzni. A KISZ által meghirdetett kampány végrehajtásának terveit a települések környezetvédelmi társadalmi munkaprogramjával össze kell hangolni. Hatékonyabb együttműködés szükséges a munkafeltételek biztosítására is, ami a tanintézetekben az intézményi vezetés teendője.

Az ideai munkának különös hangsúlyt ad, hogy a KISZ kongresszust közvetlenül megelőző időszakában, a járási, városi és megyei küldöttgyűlések idején kerül rá sor, jelezve, hogy a KISZ-tagság a saját rétegeit érintő problémák megoldása mellett az állami munkák felelős feladatát is figyelemmel kíséri és részt vállal belőle. Remélhetőleg a mi intézményeinkből is minél többen!

meg, s a JATE KISZ-bizottságán kapható.

Közle-ményeink

A Szegedi Egyetem áprilisi kétfoldos lapja a szokásos nyolc oldal helyett csak hat oldal terjedelemben jelentkezik. Az ideiglenes oldalszám csökkenés oka, hogy József Attila Tudományegyetem áprilisi JATE-VESE-jének programfüzete a Szegedi Egyetem mellékleteként jelenik meg, ki méretben, nyolc oldalal. A programfüzet, pontos néven a JATE-Vese Tükör április 17-én jelen-

Március 2-i lapszámunkban részletes tudósítást közöltünk a József Attila Tudományegyetem küldöttgyűléseiről. A küldöttgyűlést utolsó napirendieként megválasztotta a tudományegyetemi KISZ EB-tagokat, melynek névsorát közöltük, de hibásan. Czipi Gyula építőtábori és társadalmi munka felelős neve ki-maradt az EB-tagok névsorából. Újra kérünk elnézést Czipi Gyulától és olvasóinktól is. (A JATE KISZ EB tagjainak helyes névsora a lapszámunk első oldalán megtalálható.)

Jó étvágyat!

Tejítő a város közepén. Majdnem mindig tele van, népszerű hely. Én is szeretem. Némi sorban állás után mindig megkapom azt, amit szeretnék. Leülök. Az asztalon egy tányér félbe hagyott túróscusza. Nem baj, megszoktam már itt a hasonlókat. Kicsit ragad az asztal, mintha kóla ömlött volna rá. Legfeljebb nem teszem rá a könyököm. Hirtelen lökést érzek a hátamban. Semmi, csak megérkezett az ügyeletes konyhalány, aki elviszi a maradékokat. Közben odaszól a pénztárosnőnek: „Úgy esznek ezek, mint a disznók!” Nagyon nyelek. Biztosan rosszul, hallottam! Lehet, hogy csak jó étvágyat kívánt.

— tb —

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságának lapja

Felelős szerkesztő: DR. SZABÓ MAGDOLNA

Szerkesztőség: 6720 Szeged

Dugonics tér 12. Telefon: 12-118

Megjelenik havonta kétszer

Ára: 1,80 forint. Előfizetési díj egy évre 28,50 forint

Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai

Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó

Vállalat Szeged Tanácsköztársaság

útja 10. sz. 6740

Telefon: 12-633. Telex: 52-283

Felelős kiadó: Kovács László igazgató

Szegedi Nyomda Szeged

Bajcsy-Zsilinszky u. 28. 6720

1981. IV. 22. — 1596 —

Felelős vezető: Dobó József igazgató

TAVASZHÍRNÖK TULIPÁNFA

Fotó: Pataki Zoltán